

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 2, БРОЙ 9, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

април 2012

Цена 1 лев

На прицел: Мадлен Алгафари

Задавайте си въпроси и имайте смелостта да изразявате мнението си

Мадлен Алгафари определя себе си като психотерапевт, писател, преводач, режисьор. Много бяхме щастливи, че тя прие да бъде гост в нашата рубрика „На прицел“ и въпросите бяха предимно към психотерапевта и твореца. Почувствахме се още по-доволни, когато прочетохме отговорите ѝ и усетихме колко сериозно приема нашата работа. Адресираме ги към вас, нашите съученици, към родители и учители! Четете внимателно!

А ако има какво да попитате и споделите, може да го направите по време на срещата с Мадлен на 17 април от 18³⁰ в ДКТ „Иван Радоев“. Тя е първата от инициативата „Училище за училището“, която ръководството стартира, за да провокира разговор между учители, родители и ученици по теми, които ни вълнуват.

- ✓ За свободата и несвободата
- ✓ За любовта и влюбването на 16 години
- ✓ Как да кажем на родителите си, че грешат
- ✓ Колко е важна самооценката
- ✓ Какъв (не) трябва да бъде учителят

стр. 2

Видяно и чуто в
Полша и кого из-
пращаме за Хо-
ландия стр.6, 7

На вниманието
на абитуриен-
тите - модата в
официалните
облекла ☺

стр. 10, 11

106 години „Вазов“ -
в спомените на
бивши ученици и в
летописната книга

стр. 5

Кои ще грабнат ста-
туетките на „Вазов“ в
първите номинации
за „Ученик на годи-
ната“?

Номинирани и
правила за
гласуване

стр. 12

Неожнато докосване на чистотата!

Плевен, ул. „Дойран“ № 160
Тел.: (064) 680 120
Моб. тел.: 0887 / 97 59 24
www.ema-bg.com

Среща отблизо с Елена Петрова

с „любезното съдействие“ на
Вилия и Преслава - стр. 8

ЛЮБОПИТНО!

Наш участник - сериозен претендент за
талант на България - стр. 9

Вазовци – сред най- добрите в страната в ИТ

Четирима четвъртокласници отиват на
национален кръг на „Знайко“

Нашето училище традиционно записва името си сред финалистите в националното състезание по информационни технологии „Знайко“. Тази година обаче четирима наши ученици са класирани за четвъртия, последен кръг и през май месец ще се борят за най-голямата награда. Павлин Димитров единствен е в група А, което означава, че е освободен от такса правоучастие, а Илия Петров, Цветан Кръстев и Емила-Лилия Петрова са отличени в

група Б. Те са единствените от Плевен, класирани за това ниво. В предпоследния кръг на състезанието участваха около 1000 конкурсни работи от цялата страна и нашите ученици успяха да докажат своите знания и умения. Браво на тях! Класен ръководител на учениците е Маргарита Стефанова, а преподавател по информационни технологии Наталия Иванчовска.

За участието ни в третия, областен кръг четете на стр. 4

ЛАБЕЛ

[emukemu]

[opakovku]

[реклама]

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

LABEL

[labels] [packaging] [advertising]

Н А П Р И Ц Е Л

Мадлен Алгафари

- Като познавате толкова добре човешката психика и поведение, разбирате ли с какви хора говорите, когато ги виждате за първи път – по жестовите, по поведението им? А случвало ли Ви се е точно по тази причина да избягват общуването с Вас?

- Често се случва да виждам неща, които за другите са невидими. Това е същото като с монтьора, който по най-слабата промяна в бръмченето на мотора може да предвиди дефект. По жестове, по телесна морфология, по видове реакции, специфични думи и още много признаци могат да се правят изводи за човека. Аз умея да предразполагам и дори и да се чувствам някой притеснен в началото, после се отпуска, още повече - когато аз самата заговоря за притесненията и проблемите си, защото съм жив човек. Разликата е в осъзнатостта.

- Скоро отбелязахме празника на влюбените. Разкажете ни за първата си любов – как Ви „върх-леть“?

- О, на едно комсомолско събрание беше. Той и до днес не знае, че съм била влюбена в него. Тогава се стеснявах ужасно. Отивах специално да се качвам в рейса от неговата спирка, а той така и не разбра, че не живея там. Изтръпвах, когато го виждах по коридорите в училище, но така и не се издадох. Мисля, че съм представител на цяло едно поколение, пълно със задръжки и скрупули. Затова съм благодарна на личната си терапия, защото преодолях много такива бариери, които ме правеха несвободна.

- Ние сме на 15-16 години. Какво мислите за любовта и връзките на тази възраст? Може ли да се срещне истинската любов на тази възраст? Как да различим любовта от мимолетното влюбване?

- Влюбването е първоначалната страст – силна, помитаща, със силен интензитет, но без дълбочина, защото още не познаваме достатъчно партньора. Когато поотмине влюбването, връзката или прекъсва, или се превръща в любов, равна на приятелство, доверие, близост, съпроводени с по-малък емоционален интензитет, но пък – с голяма дълбочина и трайност. Влюбването на всяка възраст е влюбване, а любовта в различните възрасти е различна – все по-мъдра и безусловна с годините. Това е естествено заради натрупването на житейски опит. Но последното важи само за хората, които искат да растат и да се осъзнават. Има такива, които никога не помъдряват. Ще добавя само, че възрастните, уви, често забравят за своите влюбвания на 15-16-годишна възраст и подценяват силните изживявания на децата си.

- Кое е най-опасното на тази възраст?

- Най-опасното на тази възраст, както и най-опасното на всички възрасти, е липсата на любов. Говоря за любовта от страна на родителите и към тях, любовта на приятелите и към тях, както и умението да обичаме себе си. Когато липсват тези форми на любов, се формира неадекватна самооценка и после може да повлияе на целия живот на човека.

- Когато се връщате назад във времето – какво е училището за Вас? Какво ви даде и отне? А какво мислят за училището днес децата, с които се срещате? Какво мислите

Вие – необходимата добра среда ли е?

- Даде ми много знания и много у-

върждаване, защото аз се занимавах със страшно много неща и извън учебните ангажименти – театър най-вече. Даде ми приятелства, които и до днес са живи. Дори когато рядко се виждам с тях, качеството не се променя. Даде ми умение за труд – в учебния процес и през т.нар. летни бригади, когато работехме на полето. Отне ми това, което времето, в което живеех, отне на всички мои връстници – смелостта да имаме лично мнение. Налагаше се да работя над това умение впоследствие. Днес се радвам, че моите деца са по-свободни да бъдат себе си, да се изразяват. Това за цялата ни нация е изключително важно, защото основният ни проблем е ниската самооценка. Можем да изразим грешно мнение (всички се учим чрез грешките), но е много, МНОГО, важно да имаме смелостта да го изразим!!!

Колкото до средата, мисля, че нещата вървят в добра посока след един период на голямо объркване на ценностите.

- От кои социални среди и възрасти са най-честите посетители във Вашия кабинет и как ще коментирате това? Трудно ли се работи с деца?

- Идват повече жени, но това е типично за цял свят. Жените са по-отворени към промените във вътрешния свят и по-сетивни за сигналите, идващи оттам. Идват хора с депресия, панически атаки. Идват и родители, които смятат, че децата им имат проблеми, докато не разберат, че децата имат проблем, когато родителите имат такъв. Разбира се, и двете страни се нуждаят от стъпки, за да се разрешат. Не е трудно да се работи с деца, ако знаеш как да работиш с деца. Има си подход за всяка възраст! С най-малките се работи с рисунки и играчки, защото те трудно могат да изразят с думи преживяното. С тийнейджърите ключът е да се държиш като с равни и приятелски. Признавам често, че дори са по-компетентни и грамотни от мен за страшно много неща! Тогава аз питам тях. Това създава равностойно отношение, а това премахва негативизма спрямо институцията „възрастен“, типичен за тая възраст. Когато съм слаба, им показвам, че съм слаба, но когато не съм, мога да скръцна здраво със зъби – това изгражда истинско уважение между мен и тях.

- Групова или индивидуална работа предпочитат нуждаещите се и кога се получава по-добър резултат?

- Изобщо не става дума за предпочитания. Истинската терапия изисква и двете, защото се постигат различни цели. В противен случай е половинчатата работата по израстването ни.

- В най-общоприетия случай родителите ни казват: „Ти ще ни слушаш. Ние ти мислим само доброто. Докато ние се грижим за теб, ще изпълняваш“. А ние много често искаме друго. Какво и как да кажем на родителите, без да ги обидим, когато не сме съгласни с тях, когато прекаляват с грижите за нас, когато смятаме, че мислят старомодно?

- Спокойно и убедено! Тогава родителят няма да има чувството за малко бебе, което се цупи и тръшка. Нито пък ще имат чувство за самоцелен бунт, ако сте прекалено агресивни.

Когато родителите трудно проявяват разбиране, потърсете терапевтична помощ. Тогава терапевтът ще ги извика на разговор и ще видите и вашите, и техните грешки. Когато родителят категорично отказва да разбере, ви е нужно търпение. Един ден ще сте зрели и ще избирате сами. Но е важно все пак да си зададете въпроса, дали това, което искат от вас, е грешно, или начинът, по който го искат, не ви харесва. Тогава може и да приемете някои от техните изисквания, а когато отхвърляте, да отхвърлите формата, а не съдържанието.

- Как да реагираме, ако знаем, че родителите или някой много близък ни лъже?

- Понякога родителят лъже, защото не смее да се изложи в очите на детето си. Спокойната сила и топлата категоричност – това са двете истински имена на здравата агресия. Казва се спокойно: „Имам чувството, че ме лъжеш. Нека поговорим, за да разбера дали не се заблуждавам аз, понеже имам свои страхове или ти се притесняваш да ми кажеш истината и защо“

- Когато имаме двойка или някаква по-слаба оценка, често пъти скриваме, за да не огорчим родителите си, или пък от страх. Казваме си, че може и да не научат, а пък ние междувременно ще поправим всичко. Добре ли е това?

- Не. Истината е по-добре да се каже. Но често родителят реагира зле и това прави децата лъжци. *Затова дайте на родителите си да прочетат това: Важно е да се поощри смелото казване на истината и да се изрази недоволство от лошата оценка. Освен това е важно родителят да може да каже: „Не харесвам двойката ти, но теб те обичам!“ Тогава детето няма да се страхува да признае. Важно е да се диференцират реакциите към оценката, постъпката и към личността изобщо. Негативна е реакцията към оценката, а не към личността на детето.*

- Има ли връзка между финансовото състояние на семейството и отношенията между деца и родители?

- Зависи от родителите. Ако са много притеснени финансово, може да прехвърлят и върху детето част от напрежението си или вините си, че не могат да му осигурят нужното. Ако пък става дума за доста финансово обезпечени родители, рискът е да не позволят на децата си самостоятелно и с усилие да се научат да постигат нещата в живота си.

- Какви са най-честите грешки на съвременните родители – какво бихте ги посъветвали?

- Те са толкова много. Всички родители грешим. Затова в момента подготвям следващата си книга, която се казва „Как да се разболяваме качествено? 365 съвета за саморазболяващи се“. В нея изброявам най-важните грешки през целия човешки живот – по време на бременността и раждането, първите седем, училищните години, партньорските отношения, третата възраст, грешките, които водят до отделни болестки и универсални грешки за през целия живот. Книгата е написана с доста ирония и сарказъм и е илюстрирана с карикатури.

- Може ли да се разпознае агресивното дете? Вярно ли е, че обичаните деца не могат да станат агресивни?

- Няма неагресивни деца. Детството

е агресия. Това означава движение, стремеж към света, израстване. Обратното е депресията – стоенето на едно място. Важно е да знаем коя е здравата агресия, кое е садизъм и кое - мазохизъм. Любовта наистина намалява нездравите форми на агресивно поведение.

- Колкото и шаблонен да е този въпрос – кои са причините за агресията в обществото и в училище? По-голяма ли е тя, отколкото в другите европейски страни, които живеят по-добре от нас? Ние не питаме само за статистики, а за наблюденията Ви в работата?

- Потискането на здравата агресивност, която се казва още спокойна сила и топла категоричност, води до израждането на агресията в двете болни форми – насилието-садизъм и автоагресията-мазохизъм. Не мисля, че у нас е по-голяма, отколкото по света. По-агресивни са децата днес като цяло, защото това е реакция на дългото отричане на моментния агресивен импулс в човешката история. Затова е изключително нужно да се огромятаваме психологически, за да разбираме себе си и другите. Тогава ще сме по-осъзнати – това е профиллактиката. Добрата самооценка е ключето. Който я има, възприема света като добронамерен, който има ниска самооценка, възприема света като злонамерен. А добра самооценка се формира с любов! Безусловна любов, не любовта „заради“, а любовта „въпреки“. Това не означава да сме безкритични, но и критиката се прави с любов! Тогава тя е стимулираща. В противен случай води до обратния ефект.

- Смятате ли, че административните наказания в българското училище – забележка, предупреждение за преместване в друго училище и преместване, действат възпитателно?

- Не е проблемът в наказанията. Има ги навсякъде по света. Проблемът е в липсата на поощренията, похвалите, възхитата, уважението към всяка личност. Може да не си добър в нещо, но си много добър в друго. Това задължително трябва да се подчертае! Тогава като цяло се подобрява мотивацията на човека.

- Различните – те винаги са сами. Нашият опит в училище показва, че те са най-често в двете крайности – или много амбициозните, умните, трудолюбивите, или най-слабите по успех, хиперактивните. Дори да се опитваме да ги приемем, най-често те не искат. Защо и това нормално ли е, може ли да се промени? Ние например имаме идея за направим рубрика „Вашият глас“ във вестника и да дадем думата на наказани ученици, на т. нар. „белязани“, както те мислят за себе си. Там да кажат всичко, което са натрупали. Не се получи.

- Вероятно защото се страхуват. В отговора на предния въпрос се съдържа и отговорът на този. Важно е да знаем в какво сме различни, но не само по отношение на негативното, а на позитивното. Тогава отмъстителното жертвеническо поведение ще намалее, а ще вземе превес стремежът към израстване.

- Какъв не трябва да бъде учителят, за да се случва диалогът ученик - учител? Чия трябва да е инициативата?

- Не би трябвало да е със слаб характер. Това не означава, че не може да прояви слабост, а да не хленчи и да не излъчва несигурност, защото тогава

ще му се качат на главата със сигурност. Това е нормално за тийнейджърите, които търсят мястото си в йерархиите. Не би трябвало да е некомпетентен в материята, която преподава. Не би трябвало да е фалшив – децата имат универсални радары. Би трябвало да си обича професията и да я преживява като мисия, независимо че в момента не е адекватно заплатен учителският труд. Би трябвало да обича децата. Едно е да си специалист в материята си, друго е да си педагог.

- Как да разпознаем човека, с когото може да си позволим да споделим това, което с родителя не можем?

- Усещането под лъжичката ни казва кога можем да се доверим на някого с по-голяма вероятност, отколкото логичните доводи. Но затова има и психотерапевти.

- Какво мислите за модерните последък теории за позитивното мислене? Може ли човек да се научи да мисли позитивно или е такъв, какъвто е? И кога е точното време да се научи, ако е възможно?

- Когато се усети, че сам си усложнява живота, като мисли постоянно негативно. Не може да се мисли непрекъснато положително. Има и проблемни мигове в живота, в които е полезно дори да останем с тъгата си, но ключът е в това да не се превърне в хронично състояние. Положителното мислене ни развива. Но положително означава да виждаме ползата и от трудните моменти, защото те са поуки!

- Как се появи поезията, работата ли ражда темите Ви? Поезията лекува ли?

- Поезията се появи в ученическите ми години като израз на желанието някъде да пиша това, което чувствам и мисля. Но не мисля, че я ражда интелектът ми. По-скоро е странно усещане за чуване на вътрешния глас, който по-скоро идва от душата, от ирационалното. Да, мен поезията ме лекува. Като раждане, като олекване, като освобождаване преживявам писането.

- Какво мислите за нашето поколение – болно, заблудено, на правилния път, мързеливо, консумативно, прекалено информирано, недоволно или... какво?

- А вие защо ми задавате такъв въпрос само с негативни характеристики? А вие какво мислите за потенциала си, за силата си, за вярата си, за огъня, който ви тика да преборват старите, нездравни модели на мислене, за желанието ви да преобразите света към по-добро, за мащабното ви мислене, което е планетарно, за бързата ви оправност, за съзнанието ви за единство и липса на граница между вас и съучениците ви от други страни, за шанса ви да спасите планетата от неосъзнатостта на т.нар. големи, които понякога са джуджета в сравнение с вас?????

- Какво ще пожелаете на учениците от СОУ”Иван Вазов”, които са и читатели на вестника?

- Осъзнатост! Задавайте си въпроси! Виждам, че сте добри в това. И ви свалям шапка!

И заразявайте връстниците си с това, докато лавината се разпространи като във филма „Предай нататък“, защото много повече ще вярват на вас, отколкото на когото и да било възрастен. И не забравяйте, че възрастен не означава зрял и обратното!!!

Въпросите зададе Весела Маринишева 9л

Ч е с т и т а п р о л е т !

Да съхраним красотата на природата

С помощта на листа, клонки, мидички, сухи цветя и каквото още се сетите могат да бъдат показани пролетта, морското дъно, пейзажи. Изпод сърчните ръце, разбира се, на най-малките вазовчета от подготвителната група. Със своите апликации от природни материали те ще участват в национален конкурс. Похвала заслужават Симона Славкова, Елица Лилова, Магдалена Янева, Кристина Станева, Пламена Балева за своето въображение и сръчност. Техните ръководители Татяна Янчева и Даниела Иванова много се надяват старанието на децата да бъде забелязано и отличено в конкурса. Пожелаваме им го!

Пролетен бал

Лазаруването в нашия край

В основата си Лазаровден е църковен празник. Участници в лазаруването са само моми за женене. Събират се по махали. Избират една от тях за водеща кумица, в чийто дом се събират седмица преди празника. Обучава ги миналогодишна лазарка. Учат песни и наричания за всеки член от семейството. Събират яйца, цветя и пари. Вечерта отиват на чешмата за млъчана вода (отивайки и връщайки се, млъчат). Поставят в менчето пръстени, които носят под трендафила в кумицата. На другия ден се ладува - кумицата вади пръстен и го нарича с комична професия. На която мома

е пръстенът, с такава професия ще е съпругът ѝ. След края на ритуала кумицата им дава по шепа жито – под възглавието да го сложат, жениха да сънуват. Кумицата им дава богата почерпка с хора и песни. Разделяйки се, кумицата заговява (не разговаря с никого до Великден). В неделя сутринта на Великден лазарките ѝ целуват ръка и отново си говорят. С лазаруването и ладуването момите се обявяват за женене, и то само наесен.

Славена Славчева, 7ж запис на информацията от Янка Христова, с. Санадиново, Никополска община

На 22 март малките ни ученици от 2^б клас отпразнуваха подобаващо идването на пролетта. Те организираха истински пролетен бал, изпълниха стихотворения и песнички. Децата бяха толкова мили да споделят с мен преживяното както по време на предварителната подготовка, така и в деня на празника. Облечени като пролетни цветя, жабки и щъркели, те

ми разказаха, че са репетирали всяко междучасие и дори след училище, за да изненадат своята любима госпожа. Показаха ми красивите си пролетни маски, които бяха направили заедно с родителите си, очарователните си рисунки и чудесните си пролетни картички.

Порадвайте им се и вие!

Ралица Георгиева 9л

Приятелите завинаги

За втора година учениците от 3д клас и техните родители изработиха мартенички, с които да накичат своите приятели от Центъра за настаняване в нашия град. Бяха посрещнати топло в техния дом, получиха също първомартенски сувенири и си размениха много пожелания за здраве и късмет. Пожелаваме им още много такива мигове, които, сигурни сме, ще ги направят по-добри и по-щастливи.

В@з Буки Веди

Посланици на доброто

Учениците от 16 клас отново подават ръка на приятели

Символи на идващата пролет най-малките изработиха с помощта на родителите си и с много старание и любов. Щъркелчетата, които на вратлетата си носеха мартенички за здраве, отлетяха към Полша с багровците и каките, които участваха в международния проект; към детските онкохематологични клиники в София и Пловдив; към приятелите им от подготвителната група в нашето училище, за-

щото са си обещали да бъдат винаги до тях. Малчуганите получиха и удовлетворение за труда и добротата си – топли думи на благодарност от децата, родителите и медицинския персонал в Софийската клиника, както и голяма мартеница за класната стая.

Запазете добротата в сърцата, „правете добро и така животът ще е по-хубав за всички“!

В@з Буки Веди

Посрещнахме гости от Азия

Ученици от VIIа, VIIб, VIIв, VIIг клас в час по география се представиха като гости от различни страни, а останалите - като домакини. Гостите се бяха преоблекли в костюми на съответната страна и носеха традиционен подарък от страната си за домакините. Разказваха за хората, за обичаите - като например в Индия, за да покажеш уважение, се поздравяваш, покланяйки се със събрани длани и докосваш пръстите на краката на по-възрастните. Гостите от Турция пък почерпиха с баклава и локум, докато разказваха за националната носия и забележителности от страната. Най-

интересно беше в VIIг клас. Там Ивана и Деница представиха оригинални женски и мъжки дрехи. Разказаха за обичая преди сватбата - събират се само жени и невестата, измиват я, обличат я в сватбени одежди и я парфюмират за жениха със специално ароматно масло. Показаха оригинално мускалче, в което се съхранява това масло, и през целия час беше запалена ароматна лампа, която димеше и ни пренесе в атмосферата на арабския свят.

Няма как да разкажем всичко, което се случи в тези часове, но важното е, че беше много интересно и забавно. Преподавателката им Вероника Вътева споделя, че за нея тези часове са незабравим спомен, надява се и за учениците! Тя благодаря на всички за участието и им пожелава да са все така любознателни.

В@з Буки Веди

Да сте бели и червени, весели, засмени

Такива пожелания изпращат децата от нашата подготвителна група „Гъбка червенушка“ чрез изработените от тях мартенички към всички вас, към други европейски страни заедно с нашите посланици по проекта „Пътуване между културите“, към обитателите на Дома за стари хора в Бохот. Сърчните малчугани от-

празнуваха и виртуално 1 март чрез предаването „От българско по българско“, като им изпратиха свои картички с мартеници. Колко радост са донесли, разбраха от грамотата и благодарственото писмо, което получиха заради подкрепата на хора в беда. Организираха си най-подир и свой празник в класната стая, като

Грубостта е израз на духовно безсилие

По темата разсъждаваха във философски есета 33-ма ученици

В зала „Европа“ на 28 февруари станаха ясни победителите в конкурса за философско есе на тема „Грубостта е израз на духовно безсилие“. Участваха ученици от 9л, 10б, 10з, 11а, 11з и 12б. 33 есета се състезаваха в училищния кръг, който приключи в края на март и преподавателките по философия Валентина Дончева и Росица Анастасова избраха най-добрите. Третото място зае Мартина Димитрова от 10з клас. На второ място се класира Нина Петрова от 11а клас, а начело зас-

тана Ралица Петкова от 12б. Тя беше посрещната с радостни викове и есето ѝ получи бурни аплодисменти и овации. Поощрения имаше за Яница Маджарова от 12б и Виктория Маджарова от 10з. Наградите връчи директорът на СОУ „Иван Вазов“ Димитър Митев. Есетата може да прочетете в сайта на училището в раздел „Творчески приключения“.

Класираните есета участват в национална надпревара на същата тема, организирана от фондация

„Асоциация Анимус“ и всеки момент очакваме резултатите.

Михаела Коларска 9л

РЕПОРТЕР

Областен кръг на „Знайко“ във „Вазов“

Бяхме любезни домакини на 20 състезатели, 15 от които – наши

На 17 март ученици от цялата страна едновременно участваха в областния кръг на националното състезание по ИТ „Знайко“. За втори път нашето училище бе мястото, където се провежда предпоследният етап на надпреварата. Участваха ученици и от ОУ „Йордан Йовков“ и Прогимназия „Цветан Спасов“. Престрашиха се и най-малките от нашето училище – Георги Бисеров от 1а и Хрисимира Ганчева от 1б клас. Трето-класниците бяха Мирела от 3д,

класирана без такса за правоучастие, Бранимир, Венцислав и Виктория от 3г клас и Светлин от 3в клас. Най-опитните безспорно са четвъртокласниците. От осемте участници пет са с награди и грамоти от Майкрософт за отлично участие в предходните два кръга. Преподавателите по информационни технологии на малчуганите са Наталия Иванчовска и Мария Русева. Успех на всички състезатели! Очакваме награди!

В@з Буки Веди

Празникът на водата

Деца от първи клас се бяха събрали в зала Европа по случай празника на водата, за да чуят резултатите от конкурса за рисунка. Получиха специални награди, които ще им помогнат да развият своя талант. Третите места завоюваха Ния Копчева от 1а клас, Светослав Иванов – 1б клас, Деница Ангелова – 1в клас, Марина Иванова – 1г клас, Кристина Димова – 1д клас и Христофър Илиев – 1е клас. А ето кои талантиливи първо-класници спечелиха вторите награди. Стилиана Цветанова от 1а клас, Преслава Иванова – 1б клас, Микаела Христова – 1в клас, Велислав Киров – 1г клас, Преслав Братухчев – 1д клас и Джими

Стефанов – 1е клас. Дойде време и за най-дългоочакваните първи места. Виктория Маринова – 1а клас, Хрисимира Драганова – 1б клас, Рая Стоянова – 1в клас, Павлина Павлинова – 1г клас, Деница Иванова – 1д клас и Василия Дюлгеров – 1е клас. След връчването на наградите участниците в празника, изморени от аплодисменти, се отпуснаха, за да изгледат кратък филм.

А после всички отидоха за една освежаваща чаша вода.

Естела Енчева 7б

Поздравяваме Велислава и Естела – най-младите ни репортерки, и ги очакваме в екипа през следващата година!

Родолюбец, храбър, добър и велик човек, народен будител, достоен българин, герой – така отговаряха на този въпрос учениците от 2 а, б, в, г, д клас по време на специален урок, посветен на Апостола. Продължителна бе подготовката – подбор на документи, изучаване на патриотични песни в часовете по музика, рецитиране на стихотворения, издирване на негови мисли, превърнали се в афоризми. Проведе се и конкурс между представители от петте паралелки за литературно четене на

Кой е за нас Левски?

„Синеокият рибар“ от Георги Мишев. Учителите на второкласниците Валя Личева, Цветомира Стойчева, Татяна Събокова, Иванка Костова, Людмила Ван-

кова им пожелаха да бъдат честни и смели, все така трудолюбиви и да живеят достойно като Апостола на свободата.

В@з Буки Веди

Джуниъри в действие

Как се печелят, спестяват и харчат парите бе темата на поредния

урок в 1б клас по програмата „Джуниър Ачийвмънт“. Добро-

волците този бяха двама родители – леля Мони и чичо Христо. Атрактивно, забавно и неусетно премина този учебен час. Деца си устройва магазин, в който купуваха бонбони и дъвки, плащаха с различни монети, връщаха ресто, научиха се да се редят на опашка, за да изчакат реда си, говориха учтиво с продавачите. В касичка събраха спечеленото и ще решат заедно за какво да го похарчат. Изработиха си разделители за книги, които скоро ще им влязат в работа, защото ще се научат да четат. Госпожа Ницова ще ги съхранява дотогава. И както винаги завършиха с почерпка.

В@з Буки Веди

Виктория е първа

Виктория Спасова е единствената наградена от нашия град в Пролетните математически състезания, проведени в Плевен от 31 март до 1 април. Участниците бяха 684 от цялата страна в различни възрастови групи. Виктория неведнъж е печелила награди в математически надпревари и неведнъж сме ви разказвали за нея. Но този път бе най-добрата сред четвъртокласниците – с максимален брой точки, и единствената от Плевен, получила

отличие. Виктория е с разностранни интереси. Уважавана и обичана е от своите съученици. Класен ръководител на ученичката е Станка Ненчева, а преподавател в Школата по математика – Красимира Върбинска.

Отлично е представянето и на Христина Дикова от 4г, Анна-Мария Рашковска от 4в, Цветан Маринов от 4б и Кристина Горанова от 5а.

Браво на нашите представители!

В@з Буки Веди

Без агресия

За първи път в града в нашето училище деца бяха обучавани как да се освобождават от стреса, гнева и агресията. 25-ма ученици от 3д клас чрез забавни игри и интерактивни упражнения опознаваха по-добре себе си, възпитаваха себеуважение и толерантност към другите. По час и половина на ден смях, дихателни упражнения, беседи, чрез които

неусетно ставаш по-бърз, по-концентриран, бодър, весел и спокоен.

Заниманията бяха проведени по социалната програма „Детство без агресия“ към фондация „Изкуството да живееш“. Заедно с тях бяха и децата от Центъра на насъняване, които са техни приятели по проекта „Поддай ръка“.

В@з Буки Веди

Велислава Минкова 7б

РЕПОРТЕР

Наградихме знаещите и можещите

Признание за своите знания и труд получиха участниците в общинския кръг на националната олимпиада „Знам и мога“. Ръководството на училището и техните преподаватели им устройха тър-

жество, на което всеки получи грамота и енциклопедия на историческа тема. Четвъртокласниците бяха поздравени и наградени и от издателствата „Анубис“ и „Булвест“. И ние ги

поздравяваме и се гордеем с тях!

В@з Буки Веди

Антигона е невинна

На 7 март имах удоволствието да наблюдавам разиграването на съдебно дело по мотиви от „Антигона“ на Софокъл. 9л клас се бе разделил на два съдебни състава, които показаха не само солидна подготовка върху изученото произведение, а и познания за начина, по който работи съдебната система и за хода на съдебния процес. И двата отбора се представиха много убедително, помагйки на публиката да разбере по-добре душевността на героите. Интересно бе, че не достигаха момчета за мъжките роли и затова те бяха поверени на дамите, което внесе доста веселие в иначе трагичната история.

Прокурорите и защитниците бяха изключително провокиращи и не-

рядко влизаха в словесни двубои. И в двете групи те поставиха на кръстосан разпит голяма част от свидетелите, умело извличайки нужните доказателства. Самите свидетели пък се превъплъщаваха в ролите си като истински актьори. Публиката можеше да долови колебливостта на Исмена, тираничността на Креон и решителността на Антигона. И както си му е редът – след заседанието на съда бе произнесена присъдата. Антигона е невинна и победа на човешките, неписаните закони!

За мен бе истинско удоволствие да присъствам на този чудесен спектакъл. Браво, 9^а !

Кристияна Янкова 12б

Наш участник сред талантите на България

Познавате ли Памела Дилова от 9л клас? Те е част от хип-хоп формацията „Норе“, която очарова жури и публика на сцената на „България търси талант“. Неотдавна се убедихме в качествата на формацията, защото ги видяхме и по телевизията по време на кастинга. За подготовката, притесненията и пътя до този успех разговаряме с нея.

- Какво е чувството да си на голяма сцена като тази на „България търси талант“?

- Тръпката е голяма не заради самата сцена, а заради това, че ще чуеш мнението на хората за самия теб или в нашия случай за групата. Има го това притеснение, но си казваш, че е просто едно участие.

Дори да не ни бяха одобрили, това нямаше да ни попречи да се развиваме.

- Очаквахте ли да продължите напред?

- Очаквахме го до една степен, но от друга страна - не, защото нямаше толкова добра подготовка. Бяхме готови да чуем и двете – както така очакваното „Да“, така и „Не“.

- Какво запомни от кастингите?

- На кастингите имаше всякакви хора с различни и интересни таланти. Имаше малки гимнастички обаче, които бяха уникални, и най-много те ме впечатлиха.

- Постигнахте голямо зрелище и очаровахте както публиката, така и журито. Очакванията на публиката ли определят това, дали продължавате напред?

- Публиката играе голяма роля в решението на журито, тъй като, ако публиката не ни хареса, то няма смисъл да се продължава напред. Но при нас публиката наистина ни

подкрепи и може би тя допринесе за нашето продължаване в шоуто.

- Как се чувстваш като част от хип-хоп формацията „Норе“?

- Чувствам се прекрасно с тях. Ние сме като едно голямо семейство - подкрепяме се, единни сме и това е една от причините да жънем успехи.

- Трудно ли е да се състави хореография с толкова много хора?

- Не е трудно, тъй като всеки допринася с нещо към танца и обединяваме общи идеи, а като я има идеята, се получава всичко.

- Как си представяш живота без танци?

- Занимавам се с танци от около 5 години и ми е трудно да си представя живота без тях. След тренировка веднага очаквам с нетърпение следващата.

- Трудно ли е да танцуваш? Може ли всеки да се научи на това или трябва да бъдеш роден за танцър?

- Някои се учат, за да станат танцори, други пък са родени за това и го правят с лекота, но танцът е за всеки и всеки има нужда да изрази себе си чрез него.

- Призови всички от училище да ви подкрепят по време на следва-

щата ви изява? © Какво ще пожелаеш на бъдещите танцори?

- Нека хората, ако ни харесват, да ни подкрепят. Ние не разчитаме само на това, разбира се, а се трудим. На бъдещите танцори мога да пожела-

лая да бъдат себе си и да продължат в това начинание, защото с това могат да постигнат и големи успехи.

Ние се надяваме, че скоро ще имаме възможност на някоя от училищните ни изяви да видим как танцува Памела и да ѝ ръкопляскаме на живо.

Желаем ѝ късмет в шоуто!

Михаела Коларска 9л

Да бъдем повече българи

В края на февруари в нашето училище се проведе един необичаен урок. С голям интерес учениците от шестите класове посрещнаха Пелин Пелинов, писател и драматург. Той учтиво ги

поздрави и изрази радостта си от поканата им. Увлекателно ги запозна със съдържанието на пенталогията си „Възход и падение“, която е не просто плод на труда му, а израз на целия му живот. „Под секрет“ им сподели, че и неговият внук Явор е шестокласник и знае много добре интересите им. В края на учебния час се

На Красавице и много интересни в. к. В@з Буки Веди, на които ще са ръководни, по-много учени.

оказа, че учениците, колкото и да са малки, бяха разбрали основните идеи на българския народ преди и след Освобождението. Но много от въпросите им останаха без отговор и се надяваме съвсем скоро да се срещнем отново с Пелин Пелинов, за да бъдем повече българи.

Ралица Георгиева 9л

Накратко

Първи сме в конкурса „Моята свободна България“. В навечерието на Националния празник 3 март бяха обявени победителите в конкурса, организиран от Учебен център „Гений“. Мария Лазарова от 12б клас се класира на първо място във втора възрастова група за есе. Може да го прочетете в училищния сайт в раздел „Творчески приключения“ на електронния вестник. Втора е Леонора Йонова от 7 клас за стихотворение. В раздел „Изобразително изкуство“ награда взе Кристиян Костов от 7а клас. Честито на наградените!

Иванина Райковска от 5в клас спечели Специалната награда на Министерството на културата, Община Казанлък и Националната гимназия по пластични изкуства и дизайн „Акад.

Дечко Узунов“ – Казанлък. Конкурсът бе за „Наследници на Дечко Узунов“, а нашата ученичка се състезаваше във втора възрастова група. Награждаването се проведе на 22 февруари в Казанлък.

Вилиана Миленова от 1г клас зае първо място в Националното състезание по спортно ориентирание „3 март“, проведено в околностите на село Радишево. Участваха 150 състезатели от цялата страна. Тя е едно от 15-те смели момичета във възрастова група „Жени – 10 години“. Имаме състезателка и при го-големите – Паола Кръстева, която зае трето място. Честито на победителите и още по-големи успехи с картата и компаса!

23 рисунки на наши ученици участваха тази година в традиционния Национален конкурс за детска рисунка „Освобождението“. Те се състезаваха с 580

творби на деца от 75 училища в 55 населени места. С помощта на преподавателките по изобразителното изкуство Клаудия Черакчиева и Росица Симова и този път нашите ученици се представиха отлично и взеха награди. Момчил Кръстев от 5а е на второ място във втора възрастова група, а Естела Енчева от 7б взе поощрителна награда. Честито на наградените и браво на всички участници!

Поздравления за учениците, представили отлично училището ни в Областния кръг на

олимпиадата по химия. Стоян Игнатов от 9з клас е със 79 точки! Браво и на Камелия Симеонова от 7б с 69 точки и на Теодора Цонева от 9з – 60 точки. Преподавател на учениците е Лидия Лакова.

Браво на учениците от 6 и 7 клас, които изработиха картички с великденски послания под ръководството на своите преподавателки Клаудия Черакчиева и Росица Симова. Инициативата е благотворителна – посланията на децата ще се продават пред църквите в навечерието на християнския празник, а събраните

средства ще подпомогнат хората в неравностойно положение. Инициативата е съвместна с БЧК.

Браво на Наталия Конова и Евгени Иванов от 11з клас, които представят не само училището ни, но и областта в Националното състезание по химия и опазване на околната среда в Стара Загора на 11, 12 и 13 април. Те заслужиха това след отличното си представяне в подборния кръг на 28 март и бяха включени в отбора на областта. Преподавател на учениците е Кръстина Борисова.

РЕПОРТЕР

Какво искаме да знаете за Полша и поляците?

При пристигането ми в Полша ушите ми бяха заглъхнали от полета и първите 2 дни почти не чувах. Това малко затрудняваше общуването ми с чужденците, но се справях. Първия ден прекарахме в разглеждане. Това, което най-много ме впечатли, беше училищната им дискотека - с диджей, затъмнени прозорци, премигващи светлини и добра организация. Там се запознах с много от учениците и се сприятелих с приятелката на Агниежка - Аниа.

На следващия ден Аниа ми беше направила гривна. След това разгледахме солната мина и град Краков. Там най-интересни бяха фигурите от сол в мината. Повечето бяха с библейски мотиви и всички удивиха посетителите с качеството на изработка.

Третия ден се състоя последната ни работна среща, след нея ни раздадоха сертификати и ние изпяхме специално подготвена песен. После през целия ден получавахме похвали за изпълнението си. Следващо в програмата ни беше боядисване на яйца по специална технология с разтопен восък. По-късно през деня имахме свободно време. Това беше може би най-интересната част от пътуването. С Агниежка, майка й, Аниа и Матеус (друг приятел на Ага) отидохме на ледената пързалка. Беше забавно, защото аз за пръв път се качвах на кънки и бях крайно нестабилна. Матеус пое трудната задача да ме учи и още по-трудната - да ме държи. Паднахме само един път, и четиримата един върху друг, но дори това беше забавно. Отидохме да отпочинем на кафе в мола, последва кратка разходка по магазините.

Когато се прибрахме, още със слизането ми от колата една жена, чакаща пред входа, се спусна да ме прегръща и целува. Аз много се стреснах, после се сетиха да ми обяснят, че това е на Агниежка леля й и се прибрахме. В апартамента си разменихме подаръци, благодарихме си взаимно за хубавото преживяване и всички - цялото семейство и лелята, Аниа и аз поплакахме. Аниа прие най-тежко заминаването ми. Тя плака цяла вечер и после ни писа съобщения да не си тръгвам, но на следващия ден отпътувахме.

Сега имам 3 покани за гостуване в Полша през лятото и едно предложение да уча журналистика във Варшава.

Кухнята

Интересно в храненето на поляците е, че традиционната им супа представлява бульон и спагети, ядат салата от цвекло и пият много чай. На масата слагат поне два вида пресен, мек хляб. Порциите, в домовете и в ресторантите, са големи. Почти винаги на масата се слагат кисели краставички, но по-различни от нашите. Ядат мекиците с кайма, а пала-

По традиция даваме думата на нашите съученици и на ръководителите, които представят училището ни в международния проект „Пътуване между културите“, преди тръгване и след като се завърнат от съответната страна. Какво ги впечатли в Полша?

чинките с ананас, шунка и топено сирене или с „бяло сирене“, което е сладко и се слага, докато те все още са топли.

Те се забавляват, като правят пичама-партита, ходят на лагерен огън, на боулинг, ледена пързалка, някои яздат кон. Хората са много

Музеите

Музеите в Полша са добре поддържани, впечатляват посетителите с високи технологии и модерно обзавеждане. За сметка на това съдържанието им не грабва вниманието на посетителите. Музеят в Краков, в който бяхме, разполагаше с удивителни технологии, целта на които беше да въведат посетителите в средновековна обстановка. С влизането минахме през завеса от светлина, на която беше изобразен средновековен пазар. В залите имахме монитори с touch-screen, на които можехме на различни езици да прочетем за експонатите. Имаше също така и холограми на различни сгради. На места подът беше стъклен и в него се виждаха карти или други неща. Всички музеи разполагаха с гардеробно помещение, за удобство на посетителите.

Училище&ученици

В училище се предлагат много извънкласни дейности - различни видове танци и спортове. Организирането се често ученически мероприятия като дискотеки по няколко пъти в годината. Учениците си имат шкафчета и часовите се провеждат в кабинети по различните предмети, тематично обзаведени според науката, която се изучава в тях.

В междучасията обичайно за учениците е да хвърлят чантата си на земята в коридора и да седнат до нея. Те не са много добри в чуждите езици и имат по-малка обща култура от нас, но повечето са умни и добре възпитани. Характерно за момчетата в гимназията е, че играят много компютърни и електронни игри. Учениците се обличат предимно елегантно, за разлика от преобладаващото при нас спортно облекло. Момичетата ходят на токчета и с пролетни обувки (дори през февруари).

набожни и в градовете има по много на брой църкви, богато орнаментирани, и статуи с библейски мотиви.

Весела Маринишева 9л

Никога няма да забравя това пътуване! В Полша най-много ме впечатли гостоприемството на хората. В семействата ни приеха като свои деца. Много ми хареса тяхната кухня... е, не е като нашата. Въпреки че училището им не беше голямо, имаше кабинети по всеки предмет. Впечатлих се също и от многото забележителности в града. Музеите им са много модерни и интересни, с технологии, каквито не бяхме виждали досега.

И най-важното е, че се запознахме с много нови хора и завързахме трайни приятелства.

Иво Колев

Семейството на Аня се отнасяше много добре към мен, все едно бях част от това семейство. Запознах се с нови хора. Голямо впечатление ми направи училището им. Учениците имаха шкафчета и стаи за съхранение на дрехите. По улиците нямаше бездомни животни. За пушачите около кафенетата имаше отделни кабинети. Повечето сгради бяха островърхи. Прекарахме си чудесно!

Нилей Метнинова

Може би защото пътуването до Полша бе първото ми извън страната, си прекарахм страхотно. Хората, с които се запознахме и общувахме, бяха мили, особено поляците, които въпреки не много добрия си английски, ни накараха да се чувстваме почти като у дома си.

Училището не ме впечатли, особено в сравнение със СОУ „Иван Вазов“. Все пак в някои от стаите забелязах картини и портрети на хора от историята на Полша. Ха-

реса ми и идеята за дискотека в сградата на училището.

Музеите, които посетихме, бяха изключителни. Удиви ме солната мина във Величка, където всичко е направено от сол. Разходката в Краков – този прекрасен град, изпълнен с история и забележителности, ме изпълни с положителни емоции.

Храната, с която ни гостиха, беше много вкусна. В менюто се включваха различни видове салати (особено от цвекло) и тестени изделия (различни видове паста и сладкиши). Типични полски ястия, които опитах, са пирог, бигос, шрудел.

Разочарована съм единствено, че не позволих да представим презентацията си, за която бяхме доста подготвени. Съжалявам също, че престоят ни в Полша не беше по-продължителен.

Севда Маркова

Пътуването беше интересно. И преди съм имала възможност да общувам с поляци, но останах приятно изненадана от дружелюбността и гостоприемството им. За пръв път бях в Полша и ме впечатлиха чистите улици, любезните и усмихнати хора, интересната архитектура и спокойствието, което цареше навсякъде.

Най-интересна беше солната мина във Величка. Аз бях малко предубедена преди това, малко уплашена какво е да си на толкова метри под земята, но нямаше нищо страшно. Няма да забравя и посещението на музея в Краков – музей с много експонати, с интересни възстановки, представени посредством последни технологии. Би ми се искало да разполагаме с повече време да се разходим по улиците на Краков, може би да посетим и Вавел.

Хареса ми и Ополе – замръзналата река, катедралата, която се

виждаше от прозореца на хотела. Радвам се, че имах възможност да се докосна до една

различна култура, да се запозная с един различен начин на живот, различно усещане за нещата.

Мариела Тодорова, ръководител

ПОЛША... за мен всяко пътуване е предизвикателство! Имала съм късмета да посетя доста държави, но в Полша бях за първи път. Създадох приятелство с една от колегите от "8-ма гимназия" в Ополе - Маржена, още при гостуването им през май 2011г. в Плевен. Намерих сродна душа! За мен поляците са изключително сърдечни и земни. Успях да разменя няколко думи и с кмета на града, който с видима носталгия, струва ми се, сподели, че като войник е бил в България, в Розовата долина – Карлово, и е пътувал на автостоп. Всяко докосване до различна от моята култура ме зарежда за дълго!

Удоволствие беше да стъпя в Краков, на най-големия средновековен площад в Европа - част от стария град, който е с невероятно богата история и изключително атрактивен. Запазен, като по чудо, от опустошенията на Втората световна война, той има впечатляващо разнообразна архитектура - от готическа до ренесансова.

Ополе, градът, в който бяхме отседнали, наречен от самите поляци "Малката Венеция", макар и мразовит по това време на годината, ни зареждаше с топлина и несравнима красота, идващи от неповторимата архитектура, умело подчертана от нощните светлини.

Благодарна съм на колегите, които ми дадоха шанса чрез това пътуване да се докосна до тази красота и до тази нация! Тъкмо защото всичко има край, то е толкова красиво!

Надя Тодорова, ръководител

Мамо и татко, не пушете!

На 30 март в часа на класа второкласниците отново бяха заедно в зала „Европа“, за да разговарят по темата „Живот без тютюнев дим“. Като лектор беше поканена д-р Тишева – родител на наш ученик. По достъпен начин тя изясни на учениците какви вреди носи тютюнопушенето за активния и пасивен пушач. Презентацията,

която съпътстваше беседата, по категоричен начин даде информация за проблемите, които имат всички, които пушат или живеят в среда на пушачи. Учениците зададоха много въпроси, на които д-р Тишева отговори и ги прово-

кира към размисъл и желание да продължат диалога по темата със своите родители. Оказа се, че в много от семействата се пуши и второкласниците обещаха, че ще проведат разговори въкъщи с призив: „Мамо, татко, ако ме обичате

и мислите за мене, спрете цигарите!“ По темата второкласниците бяха подготвили разкази, стихотворения, а с най-интересните рисунки организираха изложба.

В@з Буки Веди

РЕПОРТЕР

Заминаваме за Холандия

Кои са вече на холандска вълна и с какви очаквания заминават за страната на лалетата?

Учениците, които ще изпратим в Холандия по проекта „Пътуване между културите“, са избрани. Конкуренцията беше голяма и най-заслужилите четирима ще заминат през май. Непосредствено след избирането им се поинтересувах дали е било трудно класирането и какви са очакванията им.

Александра Гергушка 9л

Работя по проекта от миналата година, като през това време изготвих и предадох много презентации и доклади. След това се явих на интервю, което се проведе на английски език. Класирането се осъществи, като се сумира общият брой точки от докладите и интервюто. На всеки участник беше даден равен шанс. Аз не бих определила класирането като трудно. Стига да повярваш в себе си и възможностите си, можеш да постигнеш всичко. Проектът дава възможност да изявиш себе си и способностите си. Отиваш в друга страна с ясното съзнание, че това е резултат от труда ти. За мен това ще бъде първо пътуване извън България и затова съм много развълнувана. Очаквам да

се срещна с нови хора, нова култура, изцяло нов начин на живот.

Гергана Минчева 11и

Имаше различни етапи и задачи, но се радвам, че успях да се класирам. Очаквам да срещна много хора на моята възраст и да се запозная с техните интереси и начин на живот. Също така искам да науча повече за културата на останалите страни, участващи в проекта.

Нора Ал Хажари 10з

Класирането беше трудно и имах доста голяма конкуренция. Задачите, свързани с визитата в Холандия, започнаха още октомври месец, като всяка наша актив-

ност в проекта ни носеше точки. До събеседване на английски език бяха допуснати първите десет в класацията. С много труд и желание се постигат успехи! Очаквам да опозная холандската култура, да разбера повече за начина на живот на хората там. Надявам се да посетим известни забележителности и да разберем повече факти за тях. Ще се запозная с много и различни ученици и ще живея в холандско семейство, това е доста вълнуващо. Очаквам това пътуване с нетърпение и не се съмнявам, че ще прекараме страхотно!

Александра Стоянова 10з

Няма нищо трудно, щом правиш нещо с желание, а това се оценяваше най-много – мотивацията и хъсът. Беше по-трудно за ръководителите – конкуренцията беше голяма, а местата – малко. Очакванията са ми да видя една освободена от предразсъдъци страна, където повечето забранени при нас неща са ежедневие, да се запозная с либерални личности, да видя нещо впечатляващо. Очаквам топло посрещане и много усмивки ☺

Вилия Георгиева 9^а

Образователна разходка до Панорамата

Всичко започна много просто. Калина Иванова от нашия клас – 5в, реши да участва в националния конкурс в чест на Освобождението. Тя получи подкрепа от учителката ни по изобразително изкуство Росица Симова. Заедно изпратиха рисунката. Творбата изобразяваше героя от „Под игото“ Иван Боримечката.

Бързо след това до нас достигна новината, че рисунката е избрана сред хиляди други да участва в изложба с останалите победители в конкурса. Местото на изложбата беше Панорамата „Плевенска епопея 1877“. Всички се зарадвахме, въпреки че донякъде го предвидихме, все пак знаехме възможностите на художника. Самата Калина още сега се изявява като много интелигентен и творчески настроен човек. Тя има изяви и в други конкурси, в които е била на първите места. Има отлични оценки в училище. Въпреки че е за първа

година в училището, вече е спечелила симпатии на учители и съученици. Класът се е изявявал в научните и спортните среди, но този път успяхме да докажем, че сред нас има и истински творци и артисти.

След като класната ни г-жа Елена Конова разбра за това постижение на съученичката ни, реши целият клас да посети изложбата. Въпреки творческата ни разсеяност ние се организирахме за кратко и решихме, че ще посетим изложбата заедно с 6г клас и тяхната класна Биляна Ангелова

Разгледяхме Панорамата бързо. Дойде ред на важната част. Влязохме в залата с рисунките и още щом видяхме тази на Калина, решихме, че тя е най-добрата.

Всички харесвахме приключението. Много сме благодарни на г-жа Конова и г-жа Ангелова за тази образователна разходка.

Жанин Ал-шаргаби 5^а

Маркетингов провал или ценен урок?

Когато от редакцията на нашия вестник ни изпратиха да го разпространяваме в други училища, бяхме обнадядени, че ще можем да покажем труда си на повече хора. И те да го оценят! Взехме със себе си точно 100 бройки (бяхме наясно, че надали ще ги продадем всичките, но какво пък, направихме мускули на ръцете) и тръгнахме на обиколка из местните училища. Без позволенията на директорите решихме, че не можем да продаваме на територията на училищата и затова отидохме първо при тях. Реакциите варираха между “Вестникът ви е по-хубав от нашия, но и ние трябва да си продадем своя. За-

това не може да го предлагате в нашето училище.” (Благодарим за комплимента, стараем се!) и “Училището ви си има достатъчно ученици, продавайте си там, защо идвате тук?”. Грубо! Краен резултат – продадохме цяла 1 бройка и то на продавачката в лавката на Езиковата, само защото беше позната на другата част от нашето дуо. Ако не друго, то поне научихме, че в живота нищо не става лесно и всеки иска да се покаже по-силен от другия. А понякога играе и нечестно. Да кажем, че случката беше маркетингов провал, но пък ценен житейски урок.

Кристияна Янкова 12^б

Дискриминация на творчеството

Защо? Защо трябва да бъде забранено разпространението на творчеството в други общности, освен в тези, за които се отнася? Защо преценката на един човек решава избора на другите? Защо ни дискриминират за това, че разпространяваме личното си творчество, труда си и искаме да запознаем хора от друго обкръжение с него? Казусът е ясен – опи-

тахме да разпространим вестника, който списваме, в други общности (училища и администрации). Разбрахте какъв бе резултатът. Защо, когато всеки чуе, че вестникът струва определена сума, се отказва, а безразборно дава пари за излишни неща?! Отговора остава на вас!

Лиана Христова 9^а

Нашата кауза

Ние, учениците от 3а с класен ръководител Стела Кръстева, искаме да ви разкажем за Биляна. Ние бяхме едни от многото, които й помогнахме в битката й с найковарната болест. Изработихме различни предмети и организирахме търг в класната стая, на който поканихме родителите си. Те надаваха и купиха нашите стоки. Ние ги поздравихме с кратка програма. Събрали 80 лева ги дадохме на една майка,

която ги дари на Биляна. Парите не са много, но ние чувствахме, че оказваме много голяма помощ. Тя пък ни се отблагодари, като изпрати на всеки от нас картичка. Сега искаме да призовем и всички вас да помогнете на малката Биляна, която е само на 6 години и трябва да продължи да се лекува. Направете като нас и й помогнете! Дарителската сметка е в Експресбанк – Биляна Миленова Стефанова.

Аглика Трифонова 3а

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Отново искаме да похвалим най-добрите математици сред най-малките ученици в нашето училище. На 18 февруари в ОУ „Васил Левски“ те се състезаваха със свои връстници в Осмото математическо състезание на името на Апостола.

Първокласниците

Александър Гугучков от 1е – второ място
Светослав Иванов от 1б – трето място
Много добро представяне за Гео-

рги Димитров, Ина Копчева, Десислава Стефанова и Мартин Иванов от 1а клас.

Второкласниците

Павел Енев от 2б – второ място
Даниел Илиев от 2в – трето място

Много добро представяне на Александър Бояджиев от 2г клас.

Третокласниците

Захари Маринов от 3д – първо място
Александра Иванова от 3в клас – трето място

Много добро представяне на Яни Славев от 3а клас, Далия

Атанасова, Мария Попова, Вилена Георгиева и Павел Върбанов от 3б клас, Калоян Тачев и Никол Михова от 3в, Галина Николова и Венцислав Докусански от 3г клас.

Четвъртокласниците

Виктория Спасова от 4б и Мария Младенова от 4в – първо място
Христина Дикова от 4г клас – трето място

Много добро представяне за Илия Петров и Павлин Димитров от 4а, Бояна Николова, Анна-Мария Рашковска и Веселин Ангелов от 4в, Ирена Костова и Павла Манонова от 4г клас.

Станете като тях!

Отблизо с Елена Петрова

Часове след международния ден на театър имаме уникалния шанс да се срещнем с една млада и много популярна българска актриса от киното и театъра – Елена Петрова. Познаваме я от сериала „Съгледен дом“ и от други игрални филми. Била е водеща на танцово телевизионно шоу, а последният ѝ ангажимент е като лице и глас на най-новия дамски телевизионен канал. Срещата с нея беше много вълнуваща. Елена ни прие много усмихнато, беше дружелюбна и отдели от ценното си време за нас.

- Каква мечтаехте да станете, като бяхте малка?

- Предполагам за много неща, вече не си спомням. За всичко. Много неща съм си представяла, че мога да правя, но, честно казано, винаги са били свързани с изява на сцена. Исках да играя, да режисирам, да рецитирам, да танцувам, да пея. Всички те бяха свързани с артистизма. Не съм си представяла да бъда полицаи, пожарник, космонавт. Балерина също исках по едно време, сега обаче разбирам колко е трудна тази професия и може би добре, че не съм се насочила натам, защото от всичките творчески професии тази е една от най-тежките. За съжаление в България е недооценена. В Европа и в Америка е на изключителна почит.

- Какво Ви вдъхновява на сцената?

- Специално за театралната сцена - всичко. От праха, който е на сцената, до прожекторите, но за да оживеят образите свой живот, трябва текстът най-вече да е изключителен, пиесата да е много силна. Тогава се раждат истинските герои и партньорите. Не обичам да работя сама и смятам, че най-красивите неща се случват, когато колегите, партньорите се погледнат в очите, когато започне тази обмяна на емоции, на енергия, когато се опиташ да разчетеш по очите на партньора си него-

вите емоции - как играе, как преживява сцената, съответно и ти да му подадеш. Мисля, че всички ние сме като отворена система и каквото подадеш и хвърлиш в тази отворена система, очакваш да ти се върне същото. А най-голямото вдъхновение е, когато се случи среща със зрителите. Когато усетиш притаения дъх в очакване, когато ги разчувстваш, когато ги размееш. Когато ти не чуваш плача или хлипането, но усетиш, че има огромно вълнение, което ги е накарало да освободят емоциите си в салона благодарение на твоята работа на сцената. Честно казано, в последните години най-много ме зареждат моите две дечица и те както много сериозно ме приземяват, така и ме оставят да летя и да си мечтая, и да си въобразявам, тъй като тяхната фантазия е ужасно голяма и дори по някой път аз се чувствам много малка пред нея.

- Кое ви доставя по-голямо удоволствие – театърът или киното?

- Едното ми е много голяма любов – киното, а с театъра любовта ми е на приливи и отливи. Тя е винаги в сърцето ми, но тъй като сега работя доста по-силно в киното, искам там да направя много хубави неща, нови неща, роли, които са много далече от това, което вие познавате като Боряна, въпреки че съм правила още доста филми. Зрителите ще видят една нова Елена и това е най-голямото предизвикателство. Искам да се изгубя, да се освободя от себе си и просто да ме разпознаят като нов човек.

- Коя е любимата Ви героиня – защо?

- Следващата. (смее се)

- Съвсем скоро започва последната част на „Съгледен дом“. Промени ли Боряна нещо у Вас?

- Да, много. Направи ме много по-голям професионалист, въпреки че самата ми героиня не е толкова

уверена. Тя е много смела в решенията си. Чувала съм обвинения към Боряна, че е безхарактерна, че не взима достатъчно добри решения. Аз смятам, че да тръгнеш на война не е по-смело от това, да я спечелиш, преди да си я започнал. И това е нейната политика в сериала, такъв човек е тя в живота. Боряна предпочита да има диалог, да раговаря с хората, да им помогне или наистина да спечели битката, преди да е започнала. Това според мен е много по-дипломатично и много по-силно като характер и тя е много убедителна в това, което прави. Разбира се, всички събития, които са ѝ се случили и които изиграхме през тези сезони, несъмнено променят тази героиня. Вие ще я видите доста променена във финалната част. Тя като че ли взима нещата в свои ръце и точно

заради това прави своите грешки, които по някакъв начин ще рефлектират и върху цялото ѝ семейство, но това ще го видите. Има много интересни неща, които сме заснели, а иначе образът е много приятен, защото за първи път играя майка, по-зряла жена, по-мъдра, жена, която има семейство - един мъж, втори. Всичко това дава много опит отгук нататък. Мисля, че мога да стъпя на по-сериозна почва и мога да играя по-сериозни и отговорни роли.

- Какво бихте препоръчали на момичетата, които мечтаят да станат актриси?

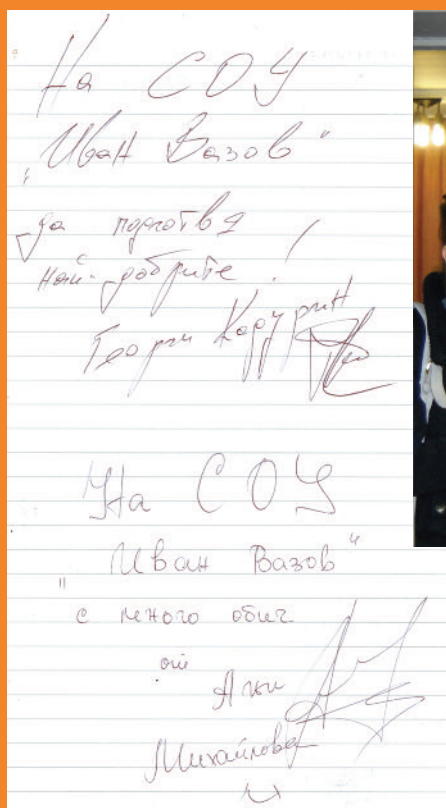
- Да не спират да мечтаят и да работят върху себе си. Да вярват в себе си и в своя талант, той, освен че е даденост, трябва да се развива. Не може да стоиш просто и казваш – да, аз имам талант и много искам да стана актриса. Актьорската професия е много трудна, много дълбока, изисква много голям път, който трябва да

изминеш, за да станеш добър. Тя не е просто да се показваш, на-против - тя е, за да въведе хората в един красив свят, да ги накара да повярват в героите. Те самите да се променят, да започнат да мечтаят или пък да побират себе си в този герой. Да вземат решенията важни за своя живот. Тъй като киното има магична сила върху хората, може да накара някого да се влюби, да предложи брак или друг да вземе жизнено важно решение в живота си само защото е гледал един филм. Пожелавам им да вярват в себе си, да не изневеряват на себе си, да не се опитват да бъдат някой друг, а да извадят онова, което е най-скъпоценното в тях вътре, което те сматат, че е най-силното им оръжие и да работят върху него. То е като диамантче, което трябва да се шлифова.

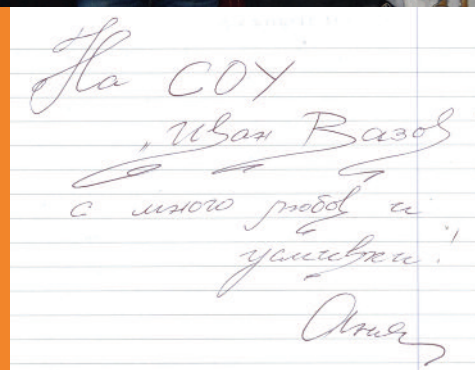
Вилия Георгиева 9^а

Преслава Стоянова 9^а

Поздравяват ви Ани Михайлова, Аня Пенчева и Георги Кадурич!

За автографите се пребори Кремена Мишел 12^в

Ездата – едно по-различно хоби

Александра... от 9з смята за най-пълноценно времето, в което общува с конете. И животното, и ездачът трябва да изпитват удоволствие от това, което правят заедно.

- Защо точно езда и откога тренираш този спорт?

- Бях съвсем малка, 3-годишна, когато за пръв път се качих на един голям и черен жребец. Оттогава ми хареса и повече не се разделях с конете. Първо ми купиха едно малко пони. Аз се радвах много. Бях на седмото небе от щастие. Кръстих го Лейди-Милейди.

Името ми хрумна от едно анимационно филмче. И аз като всяко малко дете тогава гледах много такива анимации.

- Но с какво точно те привлече ездата?

- Всъщност не съм се замисляла за това. Може би ме привлече безкрайната ми любов към конете. Откакто се помня съм на кон и както казах - не мога да се разделя с тях. Когато яздиш, чувството е неопишимо. Ездата е най-добрият начин да останеш сам със себе си и да помислиш. За мен това е най-пълноценната почивка. Зарежда ме с положителни емоции. Няма нищо по-хубаво от това поне за мен. Прекрасно е!

- Ти ли избираш коня или той избира теб?

- По принцип всеки трябва да се постарее да намери емоционалната връзка с коня. Може и да не ми повярвате, но конете са половина хора. Всеки ездач трябва да опознае животното, преди да се качи на него. И конете също като нас имат моменти, в които не са в настроение и искат да ги оставиш на мира. В тези случаи не трябва да се сърдим на коня и да го караме да върши нещата насила. И животното, и ездачът трябва да изпитват удоволствие от това, което правят заедно. И двамата трябва да са привързани един към друг.

- Разкажи ни нещо за своя кон!

- Моята кобила се казва Жана. Имам я съвсем отскоро, но се разбираме чудесно и тя вече ми позволява да я яздя. Жана е от

Жана

породата Арабо-Хафлингер. Конете от тази порода имат добър нрав и лесно се поддават на обучение. Моята принцеса е типичен пример за това!

Ако искате да се поразговорите още за конете и конния спорт, ако смятате нейното хоби за ин-

тересно, намерете Александра и научете повече! Ако пък вашието друго следучилищно занимание си струва, опитайте се да спечелите още привърженици, като ни разкажете за него на el_vestnik@abv.bg.

Моника Маринова 9^а

П Р И С Т Р А С Т И Я

Бивши ученици споделят

Нина Георгиева Грънчарова
Випуск 1992, паралелка с разширено изучаване на химия и биология
Кл. ръководител – Павлинка Павлова

През 1998г. получава магистърска степен по молекулярна биология от СУ “Св. Климент Охридски”. Дипломната работа за получаването на степенята работи като студент на обменни начала във Висшето училище по биотехнология, гр. Порто, Португалия. Тя е свързана с биохимичното охарактеризиране на някои щамове дрожди, предизвикващи развалянето на бели вина.

През 1999г. - аспирант в Института по генетика към БАН, София.

От май 2000г. - редовен аспирант към катедрата по молекулярна и клетъчна биология на Упсалския университет, гр. Упсала, Швеция.

През 2006г. защитава докторска степен по микробиология в Упсалския университет с дисертация върху молекулярните механизми на контрол на клетъчното делене при стрептомицетните бактерии.

От 2006г. досега - научен сътрудник в Медицинския университет (Каролински институт) в Стокхолм и в Упсалския университет, като се занимава с различни аспекти на физиологията и генетиката на бактериите на молекулно ниво.

Предполагам, че както всичко в нашето динамично съвремие, така и училище „Иван Вазов“ се е променило коренно за последните 20 години. Много се промени и образователната система в България за това време. Така че най-вероятно училището, което си спомням аз, няма много общо с училището, което познава уважаемата редакционна колегия. Кой знае, може би този факт ще направи картината, която ще се раз-

крие пред вас след обобщаване на всички събрани коментари, още по-интересна. Поздравявам ви за идеята и за усилията!

Връщам се към времето, прекарано в училище, със смесени чувства. Едни от най-хубавите ми спомени са свързани с училище „Иван Вазов“, защото там съдбата ми отреди да срещна любимия човек и спътник в живота. След това идва носталгията по безгрижните години и приятелите от детството. С радост си спомням някои учители, от които съм получила много в развитието си като знаеща и творческа личност. Много съм задължена на г-жа Митка Цветанова, която от четвърти до седми клас ми даде не само езикова грамотност, но и запали интереса ми към писаното слово. След това, в осми клас, попаднах във вещите ръце на г-жа Геновева Димитрова. Благодарение на нейното насърчение и на пълната свобода, която тя ми даваше в часовете по литература, аз успях да открия и развия своя поетичен талант. По същото това време часовете по биология с г-жа Павлова разкриха пред мен вълшебния свят на микроскопичния живот, на чиито тайни по-късно реших да посветя професионалната си дейност.

На другото блюдо на везните на тежат някои недотап приятни спомени от училищното време. Спомням си тягостната атмосфера на казармена дисциплина, лицемерие и нетърпимост към свободната мисъл от времето на комунизма. Никак не ми бяха по сърце нескосаната училищна униформа на големи карета и разрешенията скудни прически. Също така сковаваща и недемократична

В Унгарското посолство в Стокхолм, където Нина Грънчарова е поканена да изпее няколко родопски песни по време на вечер, посветена на българската култура.

беше и образователната система от това време. Една доста суха и обемна образователна материя биваше самоцелно поднасяна чрез отживели и сухи образователни похвати. В съчетание със свръхчовешките изисквания за успеваемост тази система често водеше до загуба на мотивацията за знание и до убиване на оригиналното и творческо мислене у много деца.

Като поздрав към нас тя изпрати едно свое стихотворение.

Урок по стрелба

Обтегни тетивата!
Дай назад рамото!
Мери се високо!
Пускай!
Браво! Право в целта!
Пак се прицелвам и тихо е.
Ставам част от лъка.
Пак стрели са мечтите ми.
И понякога стигат целта...
После идва болката в рамото.
Рязко отварям очи за света.
Моите мускули спомнят ми няма – всеки полет си има цена.

Нина Грънчарова

Късчета история 106 години училище „Иван Вазов“

Продължаваме да пишем своята история на училището, която започнахме в 8 брой. Прочетете – заради миналото, заради сегашността и бъдещето, от които, искате или не, сте вече част, заради себе си!

Докъде бяхме стигнали...? Ааа, сетих се. До учебната 1949-1950 година. Поровихме се малко повече и научихме, че тогава директор на нашето училище е била Симеонка Мошева. Тя била тази, която мотивирала децата да учат и успехът се повишил значително – Много добър (4,74) за годината. С постъпването ѝ се поставило и началото на изнасяне на тържествени беседи почти всеки учебен срок. Тя свиквала по три родителски срещи всяка година, на които също били изнасяни доклади. Помните, че първата родителска среща, казахме ви, е организирана през 1935 година. Нашето училище помагало многократно и в редица благотворителни кампании. Например няколко години поред учениците дарявали на корейските деца дрехи, а учителите пък по една брутна заплата. Но и болестите продължавали да вилнеят. През учебната 1950-1951-ва например свидетелствата за успешно завършване на учебната година се наложило да бъдат раздадени на родителите заради вилнеещата тогава болест детски паралич. Ала нека видим забавните мо-

менти от онези години. Много интересно беше, когато прочетохме, че директорката черпела всяка година учениците с шоколадови бонбони. Учениците пък от радост винаги, когато чуели за почерпката, извиквали в един глас „Урааа“. И това е записано в летописната книга като важно събитие! С със сигурност тази директорка я помнят! Имало е и много поводи за гордост. Училищният хор многократно е печелил първо място на национални конкурси. Имало е няколко учители, наградени със значка „Отличник на Министерството“.

От 1953 година успехът значително се повишава и почти няма повтарящи ученици, твърди единственият официален документ от това време. Провеждат се и много лагери и конкурси. На страницата на 1956-1957 година е отбелязан и първият ремонт на училището ни. Той се оказал некачествен и след първия дъжд прокапал. Оттогава почти всяка година имало ремонти, които обаче свършвали със същия край. Почти десет години по-късно, през 1967, бил построен втори етаж, на който се намирала детска градина. През същата година била пригодена и истинска учителска стая с магнетофон и грамофон.

Следва продължение...

Поровили се:

Моника Маринова 9^а

Памела Дилова 9^а

приемат “вечната светлина на любовта в сърцата си”. Всемогъщият Господ Бог, създателят на всичко, е светлината, любовта и енергията. Част от тази енергия на любовта се намира според принцесата в нашите сърца. Въпросът в крайна сметка е имали ли наистина основание за притеснение? Светът е преживял десетки пророчества и хипотези за края на своето съществуване, струва ли си наистина да се влага енергия и сега?

Пръв хипотезата, че на въпросната дата ще настъпи Апокалипсис, прокарва ученият от Харвардския университет Майкъл Коу през далечната 1966 година. Докато изучавал календара на изчезналата цивилизация, той стигнал до извода, че след като календарът свършва на 21 декември 2012 г., то на този ден ще настъпи свършекът на света. Много съвременни учени са твърдо против теорията, според която планетата ще бъде изтрита. Маите са една от най-умните и прогресирали цивилизации, раждали се на Земята досега. Във философията им обаче никога не е съществувало понятие като край на света. Времето на маите е циклично, то няма начало и край. Въпреки истерията по задаващ се Апокалипсис са открити прогнози от

времето на маите, в които въобще не се говори кога и дали въобще ще настъпи краят на света. Според маите човечеството ще се прероди отново. Но на друга планета! Друга теория твърди, че магнитните полета на Земята ще си сменят местата. Но това вече се е случвало преди 800 000 години и нашите предци са го преживели. Според следваща прогноза обаче краят на света се отлага за 2014 година. Този път пророчествата не се базират върху полуизтъркани надписи от времето на маите. Професор Никълъс Бойл от Кеймбридж разглежда вариантите за кончината на нашето съществуване в бъдещето, стигайки до извода, че ще се случи именно след две години. Неговата теория се основава върху исторически паралели. Същността на това изследване е, че в началото на всяко столетие се случва значимо събитие, което определя хода на историята сто години напред. Професорът се базира на реално случили се събития в началото на всеки век, които по един или друг начин променят винаги историята. Така например в историята на Западна Европа началото на века често се е превръщало в преломен момент. През 1517 г. Мартин Лутер дава начало на

продължава на стр. 10

2012 година - край или ново начало?

А може би просто поредната след много или старата, даваща път на нови теории...

В брой 8 ви приведохме доказателства за това, че светът е преживял десетки несбъднали се пророчества и хипотези за края на своето съществуване. Списъкът е дълъг - 1666г., 1914г., 80-те години на миналия век, 1997г., 1 януари 2000г., 5 май 2000г., 2009г., 21 май 2011г., 21 декември 2012г., 22 декември 2012г., 2036г., 4006г... И това далеч не са всички предсказания, появили се на бял свят през годините. Въпросът, кой на какво ще повярва или дали ще повярва, е съвсем личен. Спекулацията по темата за края на света продължава, още повече че наближава заветният 21 декември. Твърда предстои да разбирате за още по-загадъчни теории, а засега не ни остава нищо друго освен да чакаме и... да живеем:) И да четем, за да знаем.

Продължение от брой 8

И сега, на дневен ред са учени от

цял свят, които продължават да изучават календара на маите, според който на **21 декември 2012 г.** ще настъпи краят на планетата Земя. С всеки изминал месец истерията лека-полека се разраства. В календара е описано, че на 21 декември слънцето ще се издигне до центъра на Млечния път, посочен като черна дупка. През последните пет години астрономите открили, че в действителност съществува огромна черна дупка в центъра на нашата галактика Млечния път. Съвременните астрономи поддържат хипотезата на маите, че на 21 декември 2012 г. положението на Земята ще се изравни със Слънцето и центъра на нашата галактика Млечния път. Това галактическо събитие става веднъж на всеки 25 800 години. Никой не знае какъв ще бъде ефектът, но маите вярвали, че ще се случи нещо ужасно. В пани-

ката си човешкото мислене сякаш отключва състояние, граничещо с чистата лудост. Съществува и една приказна хипотеза на японската принцеса Каору Накамару. Според нея на **22 декември 2012 г.** ще има 3 дни, през които Земята ще премине в пето измерение. Ще настъпи мрак за 3 дни и 3 нощи. Принцесата разказва как управляващите от елита се опитват да се спасят, като за целта смятат да напуснат планетата или да се скрият в изградените за целта подземни градове. Такива има под Атланта, Норвегия, Холандия, Швейцария и Австралия. Близко 10 000 членове от елита могат да живеят там. Принцесата е убедена, че те няма да са в безопасност, защото хората, които искат да преживеят 3 дни на мрака на 22 декември 2012 г. и безопасно да преминат към петото измерение, ще трябва да

от стр. 9

Реформацията, която слага край на единството на католическата църква и разцепва Европа на два непримирими лагера. През 1618 година протестантите и католиците започват Тридесетгодишната война, която отнася огромно количество животи и определя хода на развитието на целия европейски континент. С осемнадесети век професорът среща някои трудности. Вместо да се базира върху смъртта на Лудовик Четирнадесети и началото на войната за испанското наследство, той се концентрира върху Хановърската династия в Англия през 1715 год. Като следващо значимо събитие професорът избира Виенския конгрес, който се състоял през 1815 г. и е завършил цикълът на Наполеоновите войни. Двадесети век е ясен: през 1914 г. започва Първата

световна война, която наистина е ключов момент в човешката история. По аналогия с тази година Бойл избира и 2014-а за край на света.

Преди няколко седмици, докато четях седмичен вестник, ми попадна съвсем нова теория. Хората вече са в състояние индивидуално да си избират кога да настъпи за всеки поотделно краят на света, засипвайки ни с десетките предположения, пророчества и прогнози. Този път става въпрос за отлагане с цели 24 години, съответно - **2036 година**. Апокалипсисът се очаквал да настъпи, след като голям астероид се разбие в Земята. Учените се страхуват, че астероидът Апофис с диаметър 350 метра ще навлезе в атмосферата и при сблъсъка си със земната повърхност ще направи пустиня на територия с големи-

ната на цяла Франция. “По-добре да се похарчат няколко милиона долара за система за ранно предупреждение за планетарни катастрофи, отколкото да допуснем от неведение да загинат хиляди хора”, твърди Анатоли Перминов, шеф на руската космическа агенция. По думите му Апофис може да мине на 30 000 км от Земята през 2029 г. и седем години по-късно да предизвика катастрофа с гигантски размери.

Последния опит за всяване на страх, за който прочетох, беше свързан с предсказанието на Леонардо да Винчи, според когото краят ще настъпи на 1 ноември **4006 г.**, с други думи имаме цели 2000 години оставащ живот. Излиза, че нашето поколение няма да пострада, така че който е мислил да живее ден за ден и да изпълни всичките си желания до края на

годината, да забави темпото и да заляга над учебниците.) Леонардо е кодирал своята прогноза във фреската си “Тайната вечеря”. На това се е натъкнала изследователката на творчеството на Да Винчи Сабрина Сфорца Галисия. Оказва се, че върху фреската е кодиран фрагмент, съдържащ “математическа и астрологическа” загадка, която Галисия е успяла да разгадае. Пророчеството на Да Винчи за края на света е било скрито в прозореца зад главата на Исус Христос. Леонардо е прогнозирил, че на 21 март 4006 год. планетата ще я сполети огромно наводнение, което ще продължи осем месеца. И на 1 ноември 4006 г. ще настъпи краят на Земята. Художникът е създавал своя собствен код. Този код се състои от знаците на зодиака и 24-те букви от латинската азбука.

Списъкът стана дълъг - 1666г., 1914г., 80-те години на миналия век, 1997г., 1 януари 2000г., 5 май 2000г., 2009г., 21 май 2011г., 21 декември 2012г., 22 декември 2012г., 2036г., 4006г... Убедена съм, че това далеч не са всички предсказания, появили се на бял свят през годините. Въпросът, кой на какво ще повярва или дали ще повярва, е спорен. Спекулацията по темата за края на света е огромна, още повече че приближава заветният 21 декември. Тепърва предстои да разбираме за още по-загадъчни теории, а засега не ни остава нищо друго освен да чакаме и... да живеем. :)

Важно е сами да пазим планетата си, да се развиваме и еволюираме, за да не се стигне до самоунищожение и саморазруха, за да не предизвикаме сами своята кончина!

Александра Стоянова 10^в

ЗАБАВНО ☺

Мода, ама не за всекиго

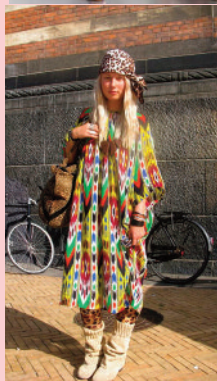
Пролетта дойде и всички ние се чудим с какво да попълним гардеробите си за новия сезон. Не се чудете - ние подбрахме две от тенденциите, показани по подиумите в Париж, Милано и Ню Йорк, и решихме да ви позабавляваме с тях. Просто няма да повярвате какво обличат хората!

Спортният стил е вече официален

Незнайно как и защо, дизайнерите тази година са решили да предложат луксозни... анцузи?! Не, не става дума за спортно облекло на Puma, Nike или Addidas, а за официални изделия на Antonio Berardi, Roberto Cavalli, Antonio Marras и Gucci. Да, прочетохте правилно – официални анцузи, а ние се смеехме на перничани?!

MARY KATRANZOU SPRING 2012

Абстрактно изкуство върху дрехите

Мечтали ли сте си да изглеждате като картина на Пикасо? Желаете ли да събирате повече погледи от Лейди Гага, когато минете по

улицата? Ние намерихме отговора на вашите молитви – абстрактни мотиви и не-обикновени съчетания на цветове и форми. Препоръчваме да си

сложите слънчевите очила, защото предпочитанията клонят към ярките нюанси и нищо чудно да ви се насълзят очите (надали ще е само от цветовете).

Надяваме се да ви е било забавно с нашите предложения, но искаме да ви припомним, че има хора, които всъщност обличат това и се взимат на сериозно... Дай, Боже, всекиму такова самочувствие!

Кристияна Янкова 12^в

Забавки за малки и големи - убиват скуката в час

Какъв тип човек си?

1. Какво обичаш да правиш в свободното си време?

- а. Разхождам се;
- б. Играя с приятели;
- в. Уча.

2. Кой е любимият ти цвят?

- а. Зелен;
- б. Син;
- в. Червен.

3. Какви книги обичаш да четеш?

- а. Не чета;
- б. Приключенски;
- в. Всякакви.

4. Твоите приятели те описват като...

- а. Забавен;
- б. Добър приятел;
- в. Потаен.

5. Къде би пожелал да идеш на екскурзия?

- а. Няма значение. Само да съм с приятелите си;
- б. Някъде в чужбина;
- в. И вкъщи ми е добре.

Най-много отговори а. Ти си идеален приятел. Всички те харесват и мечтаят да са като теб. Описват те като душата на компанията. Но внимавай, защото има хора, които те смятат за твърде надута личност.

Най-много отговори б. Ти си идеален. Учиш достатъчно, имаш много приятели и винаги взимаш решения, след като си ги обмислил достатъчно добре. Продължавай все така!

Най-много отговори в. Ти си стеснителен и предпазлив. Няма да е лошо да излезеш и да се позабавляваш. Със сигурност хората ще те харесат, ако им позволиш да те опознаят.

Моника Маринова 9^в

Епистоларен роман ☺ /откъс/

Място на действие – **стая 403**

Тема – общата класна стая

Главни герои – **5в и 9з** клас

9з - Спете да драскате по чиновете! Никой не го интересува, че Г... си търси гадже! Писна ни да ви четем безсмислиците! И все пак сте на 12 години някъде, прекалено рано ви е за такива неща. И освен че са безсмислени, са и неграмотни! Вместо това може да

седнете и да понаучите нещо.

5в – Не ни правете забележки, защото вие сте същите. И пред „че“ винаги се пише запетая!

9з – Научете нещо важно – пред „че“ винаги се пише запетая, разбрахте ли? Когато станете на нашата възраст и имате поне колкото нашите знания, тогава ни казвайте къде се пише запетая. По-добре спрете да се излагате като се занимавате с по-големи и

по-грамотни от вас! И пишете на кирилица винаги, защото сте българи! Научете нещо важно – след предлог /по, над, пред.../, ако знаете какво е това, винаги се пише КРАТЪК член/ако и това знаете какво е.

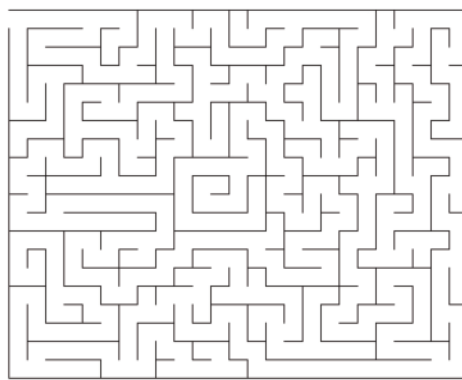
5в – Пред „че“ не винаги имало запетая... Много сте грамотни! Няма що?

Оставяме без коментар и публикуваме в автентичен вид.

Открийте думите по хоризонтал

ч	и	н	н	в	д	и	я	и
е	ш	о	к	ф	ъ	и	н	в
о	т	а	г	и	с	ж	о	е
м	о	л	и	в	к	е	ж	и
н	ю	ж	к	н	а	с	и	к
у	т	к	н	и	г	а	ц	а
о	г	у	м	а	з	ъ	а	л!
х	и	м	и	к	а	л	з	

Думи: чин, дъска, химикал, книга, молив, ножица, гума

Моника Маринова 9^в

Помогнете на мишлето да стигне до сиренето, като начертаете точния път.

Моника Маринова 9^в

Достатъчно бърз ли си?

Направи теста на приятел. Засечи времето, за което ще го направи. Целта е отговорите да са максимално бързи и отговарящият да не се замисля, когато отговаря. Разчитайте на асоциации и бърза мисъл!

1. Първата дума, за която се сетиш
2. Любим цвят
3. Името на майка ти
4. Марка кола
5. Любим филм
6. Цвете
7. Любимо число

8. Предмет в училище
9. Любимо занимание
10. Любима храна
11. Любима напитка
12. Любим спорт
13. Любим сериал
14. Първата дума, за която се сетиш
15. Любим шоколад
16. Любимо животно
17. Любим плод

Факт е, че 99% от хората, направили теста, отговарят „ябълка“ на последния въпрос. А твоят приятел какво отговори? Различен ли е, или е като другите?

Магдалена Иванова 10^в

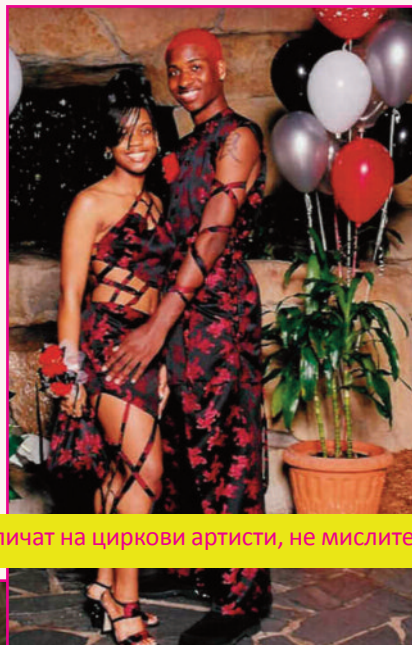
З А Б А В Н О ☺

Нашите предложения за абитуриентската вечер

Уважаеми съученици, приближават вълненията около баловите и нашият вестник не може да остане безучастен към трепетите ви. Това е причината, поради която решихме да ви покажем как другите празнуват. Не си мислете, че става въпрос за лъскави лимузини и реки от шампанско, защото ние търсихме най-смешните и абсурдни бални облекла. Нашето проучване ни доведе до образи, които ни оставиха без думи и без дъх...

Тежко е да си бременна на 18! Нищо не ти става и дори на бала ти се налага да изрежеш дупка в сатения чаршаф, който ползваш като рокля.

Приличат на циркови артисти, не мислите ли?

Тези двамата със сигурност знаят, че изглеждат абсурдно, но поне не се вземат насериозно. Дали?

„Детство мое, реално и вълшебно...“

Ето и втори случай на тийнейджърска бременност, която е довела до интересни модни решения..., поне кавалерът й се е облякъл в тон.

Без коментар...

Уважаеми абитуриенти, разрешаваме ви да ползвате идеите ни! И внимавайте – в следващия брой ще покажем вашите тоалети! Надяваме се, не в рубриката „Забавно“!

Кристияна Янкова 12^в

Кой спечели екскурзия?

В миналия брой ви показвахме снимка на исторически обект от България. Оказа се, че много ученици познаха без затруднение – Дряновският манастир. Въпреки това имаше и някои наистина странни отговори от рода „Белоградчишките скали“, „Троянската църква“, музеят в Черни Осъм и др. Победителката този път е Илейн Георгиева от 3г клас. Тя печели екскурзия, осигурена от ТА „Сърайз травъл“- Плевен. Не забравяйте, че и целият 3г клас ще ползва процент намаление, когато реши да си направи екскурзия в края на учебната година! Приятно пътуване!

- Откъде знаеше отговора на загадката?

- Родителите ми са посещавали мястото като ученици и ми казаха отговора.

- Какво те накара да пуснеш талона?

- Предната игра отново участвах, но не спечелих, надявах се този път да имам късмет. Не вярвах

много, че ще спечеля, но все пак реших да опитам.

- Докъде мечтаеш да е екскурзията?

- За мен няма значение, където и да е, много ще се радвам.

- Когато си купуваше вестника, знаеше ли за наградата?

- Не, купих си вестника, защото е интересен и има много забавни неща.

Преслава Йорданова 9л
Велислава Кучева 9л

Secretariat/Секретариат - конят легенда

Държава: САЩ

Година: 2010

Времетраене: 123 минути

Режисьор: Рандъл Уолш

В ролите: Даян Лейн, Джон Малкович, Дилан Уолш, Марго Мартиндейл, Нелсън Елис и др.

Обичате ли коне? Ако отговорът ви е положителен, не бива да пропускате тази невероятна история. Проследете трудния път на Пени Ченъри и на нейния състезателен кон Секретариат. Филмът е по действителен случай. Препоръчваме го не само на Александра, не пропускате и вие! ☺

Предложението е, както обикновено, на Моника Маринова от 9л

А харесват ли ви филмите, които тя ви препоръчва? Препоръчайте и вие!

Важно!

Ако вашето дете учи в „Иван Вазов“ и искате да разберете дали днес е било на училище, дали е изпитвано и каква оценка е получило, става много лесно. Първо – влизате в сайта на адрес sou-ivan-vazov.eu, след което в електронен дневник. На същия адрес може ежедневно да се информирате и какво се случва в нашето училище.

Предстоящо

За четвърти път ви каним на състезание по информационни технологии за ученици от IV, V, VI, VII и VIII клас. То ще се проведе на 15 май от 9 часа в СОУ „Иван Вазов“. Подробен регламент може да прочетете в сайта на училището, а информация може да получите и от преподавателите по дисциплината. Наградите са индивидуални от I-во до III-то място за съответната възрастова група. Таксата за правоучастие е 7 лева, а срокът за внасяне на сумите - от 1 до 7 май. Таксите и списъците на участниците по класове се внасят в СОУ „Иван Вазов“ – Плевен, ул. „Иван Вазов“ № 46 в стая 310 от 8.00 до 16.00 часа.

Ученик на годината - 2012

За първи път в СОУ "Иван Вазов"

Уважаеми ученици и преподаватели,

Предстои през месец май да изберем най-добрите сред нас, които ще спечелят статуетките на „Вазов“ в различни категории. След като получихме предложенията за номинации от класовете, предстои вашето гласуване. **Очаквайте тържествената церемония по награждаването през месец май!**

ПРАВИЛА ЗА ГЛАСУВАНЕ

Избирането на печеливши в различните категории ще стане чрез гласуване. Кутии за гласуването има във фойето пред компютърните кабинети, във фойето над него и пред стаята на IX^a клас (стая 320). Бюлетини можете да намерите до кутиите, като там ще има също и списък на номинираните по съответните категории.

Регламент за гласуването:

- всеки ученик и всеки учител има право на един глас за всяка категория;

- на бюлетината трябва да бъдат записани името и класът на гласувания (с цел предпазване от злоупотреба);

- номинираните НЕ могат да гласуват за себе си, но могат да посочат друг номиниран в тяхната категория;

- за всяка категория в бюлетината трябва да бъде посочен само по един претендент.

Успех на всички участници!☺

Претендентите:

Категория "Енциклопедична личност"

Елеонора Тончева - VIIIз
Виктория Бранкова - VIIIл
Станислав Стефанов - IXи
Алекс Георгиев - IXм
Николай Михайлов - IXл
Бетина Генова - Ха
Поля Луканова - Хз
Ирина Трифонова - XIз
Христо Симеонов - XIи
Цветослава Маринова - XIм
Момчил Иванов - XIIи
Кристияна Янкова - XIIб

Категория "Артистична личност"

Александър Драгомиров - 8з
Радослав Цветанов - IXм
Весела Маринишева - IXл
Риза Осман - Ха
Милен Петков - Хб
Иво Колев - Хз
Моника Мончева - XIз
Жан Великов - XIи
Васил Димитров - XIм
Калоян Панчев - XIIа
Велина Костова - XIIб

Категория "Кокетна личност"

Илина Порумова - VIIIз
Стефан Каленски - IXи
Лъчезара Танева - IXл
Моника Върбанова - Ха
Габриела Даскалова - Хб
Хелена Хинкова - Хз
Цветомила Данова - XIз
Десислава Ковачева - XIи
Ива Иванова - XIм
Моника Тодорова - XIIа
Глория Христова - XIIб

Категория "Музикална личност"

Кристиан Николаев - VIII з
Цветослава Грънчарска - VIIIл
Лъчезар Кънчев - IXи
Антон Златев - IXм
Симона Николаева - IXл
Георги Стоев - Ха

Анжелика Борисова - Хб
Александра Стоянова - Хз
Кристина Иванова - XIз
Красимир Кирилов - XIи
Анна Мария Кюркчиева - XIIа
Кремена Мишел - XIIб

Категория "Спортна личност"

Антонио Василев - VIIIз
Мартин Бакалов - VIIIл
Веселин Петров - IXм
Светослав Славков - IXл
Димитър Димитров - Ха
Цанко Димитров - Хб
Александър Трифонов - Хз
Георги Йоцов - XIз
Гергана Минчева - XIи
Ивелин Събев - XIм
Иван Башев - XIIа
Йоана Гайдарова - XIIб

Категория "Най-добър в изкуството"

Свилена Кунчева - VIIIз
Воил Кръстев - IXи
Самуил Минчев - IXм
Александра Гергушка - IXл
Кристиан Ленков - Ха
Магдалена Иванова - Хз
Александра Михайлова - XIз
Кристина Милева - XIи
Севда Маркова - XIм
Ралица Петкова - XIIб

Категория "Дон Жуан"

Стелиан Петров - IXи
Симеон Недков - IXм
Светослав Маринов - IXл
Михаил Маринов - Ха
Станислав Алексиев - Хб
Георги Станчев - XIз
Илиан Банков - XIи
Боян Николов - XIм
Лъчезар Бъчваров - XIIб

Категория "Най-забавен ученик"

Цвета Симеонова - VIIIз
Михаил Гетов - VIIIл

Константин Радковски - IXи
Симона Генчева - IXм
Ива Петрова - IXл
Мариян Тошков - Ха
Муазес Куртанова - Хб
Юлиян Георгиев - Хз
Никол Къчева - XIз
Борислав Николов - XIи
Александър Стоянов - XI м
Добромир Николов - XIIа
Беатрис Георгиева - XIIб

Категория "Най-чест посетител при г-н Митев"

Рая Кочева - IXл
Свилена Тодорова - Ха
Десислава Палукова - Хб
Грета Георгиева - Хз
Валентин Динков - XIз
Гергана Танева - XIи
Теодор Павлов - XIм
Любен Стефанов - XIIа
Върбинка Руменова - XIIб

Категория "Ученик на годината"

Глория Писина - VIIIз
Гергана Антонова - VIIIл
Моника Дашева - IXм
Ралица Георгиева - IXл
Росица Радинова - Ха
Шенай Шуберт - Хб
Нилия Метинова - Хб
Наталия Конова - XIз
Вероника Йончева - XIи
Галин Ангелов - XIм
Мария Лазарова - XIIб

Категория "Двойка на годината"

Жан Великов XIи и Александра Мицарева IXл
Цветан Раев XIз и Памела Дилова IXл
Кристиан Ленков Ха и Димитър Димитров Ха
Даяна Стефанова Хз и Сашо Трифонов Хз
Антонио Първанов XIм и Гергана Вълева XIм

Баскетболните ни отбори, ръководени от Поля Маринова, отбелязаха отличен успех в междуучилищните състезания. Те стартираха през февруари в УСШ - Плевен. Първи започнаха момчетата 10-11 клас. Участие взеха училищата "Панайот Пипков", "Иван Вазов" и ГПЧЕ. Нашите момчета заеха достойно първото място, като победиха и двата отбора с много добър резултат. Голяма заслуга за това има капитанът на отбора Воил Кръстев от 9и клас, който отбеляза най-много точки и стана най-добър реализатор на състезанието. На 23 март отборът ни по баскетбол 8-10 клас момчета отново ни представи достойно на областното състезание в училище "Интелект". Състезанието се игра на елиминация, нашият отбор победи и в двете си срещи. На момчетата им предстои зонално първенство в град Габрово.

Велислава Кучева 9л

Най-добри в баскетбола

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Александра Стоянова, Кремена Мишел, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Стоянова, Кристияна Янкова, Лиана Христова
Предпечат – Йончо Йончев Консултант – Радинка Иванова
Средно общообразователно училище "Иван Вазов"
гр. Плевен ул."Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Футболни успехи

Междучилищното състезание по футбол 8-10 клас започна на 7 март. Още в първия мач момчетата победиха Химията 6:2 и директно се класираха за финал. Следващият мач се проведе на 14 март срещу ГПЧЕ, като отново отбелязаха победа 2:0 и се класираха за областно състезание.

Капитан на отбора е Жюлиен Бенков от 9з клас, които играе като опорен халф, а ръководител - Продан Лазаров. Игралите очакват отлични резултати на областния и зоналният кръг, както и да стигнат до републиканско състезание. Пожелаваме им го! Велислава Кучева 9л

И в тениса – безусловно първи

Областното състезание по тенис на маса за момчета 8-10 клас се проведе на 20 март в зала "Спартак" - Плевен. Участие взеха Милен Петков - 10б, Александър Тончев - 9и, Светослав Славков - 9л, Виктор Найденов - 8и, ръководени от Гергана Радковска. Момчетата отново показаха отлично уменията си и се класираха на първо място сред 7 отбора. Състезанието беше оспорвано, тъй като се игра с директна елиминация, но това не успя да уплаши състезателите ни. Велислава Кучева от 9л, Венеция Вълчева - 10з, Цвета Симеонова - 8з и Моника от 10а се класираха също за зоналното първенство по тенис на маса, като завоюваха първо място на област-

ното състезание на 22 март в зала "Спартак". На момчетата и момчетата им предстои борба за класиране за републиканско състезание на 27 април в град Тетевен.

На 19 февруари в училище "Климент Охридски" се проведе училищно състезание по бадминтон за девойки 8-10 клас. От нашето училище участие взеха Моника Вълчева, Бетина Генова, Веси Тодорова от 10а клас и Лилия Илиева, Милица Николова от 8з клас, ръководени от Гергана Радковска. Въпреки че Моника беше без загуба, момчетата се класираха на второ място.

Велислава Кучева 9л

VILMAX COMPUTERS

прогажба и сервиз

[www.vilmax.biz]

гр. Плевен
ул. Сан Стефано 7 /под църквата/
0878791019 / 0878787803

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000